

САВЧЕНКО О.І., к.е.н., проф. НТУ «ХП»

ВЕРЮТІНА В.Ю., ст. викл., НТУ «ХП»

ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ МЕХАНІЗМІВ АКТИВІЗАЦІЇ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ

Менеджмент інновацій базується на аналітичній основі, яка висвітлює процеси створення технологічних інновацій і як наслідок нових ринків. Саме зосередженість на інформаційно-комунікаційних технологіях є надзвичайно актуальною: вона дає змогу побачити поточні розробки в перспективі, і це особливо актуально під час обговорення проривних інновацій та ролі споживачів і способів їх використання.

Patrice Flichy пропонує інтегрований погляд на технологічні інновації, розглядаючи вплив історії та соціального контексту, залишаючись відкритим до часто непередбачуваного динамізму та викликів, які супроводжують обидві ці траєкторії [1].

У роботі розглянуто методологічний аспект класифікації технологій у контексті формування цілісної, гнучкої та динамічної інноваційної системи, здатної вирішувати проблему технологічного базису суспільства. У світі науково-технічна політика вважається обов'язковим елементом державної політики будь-якої промислово розвиненої країни. Слід зазначити, що перехід до нової моделі інноваційної системи передбачає трансформацію всіх її системотворчих складових. Інноваційна система, як підсистема економіки, залежно від її характеру набуває особливі, властиві саме цій системі риси. Також розвиток інноваційної системи органічно пов'язан з розвитком ринку інновацій. У сучасній науково-технічній сфері набуває поширення конкурентний ринковий механізм, безпосереднім відображенням якого, є сукупність ринкових відносин. В інноваційній сфері вони складаються в поняття «ринку інновацій» та «ринку технологічних інновацій», наукомісткої продукції [1]. Під ринком технологічних інновацій, на наш погляд, слід розуміти сукупність ринкових відносин, що виникають у процесі створення, освоєння, передачі та використання наукомісткої продукції. Як і інші сектори

ринкової економіки, ринок технологічних інновацій може нормально розвиватися лише за певних умов. Для його функціонування потрібна передусім наявність різноманітних форм власності та створення ринкової інфраструктури. Важливим залишається питання взаємозв'язку інновацій, технологій та їх використання. Необхідно критично досліджувати різноманітні роботи з соціології, історії, економіки та антропології, щоб сформулювати новий підхід. Також важливо ввести в модель новий елемент, демонструючи, як впливає час на технологічний вибір[1].

Разом з тим, сама по собі підприємницька активність далеко не завжди здатна забезпечити виробництво та масове поширення інновацій у масштабах економічної системи – необхідні механізми підтримки інноваційної діяльності, залучення до інноваційної сфери масштабних інвестицій [2]. Значною мірою інноваційна активність в економіці сприятиме створенню інноваційно наповненого середовища та формуванню процесу інноватизації. Україна, маючи значний інноваційно-технологічний потенціал, використовує його замало. На жаль, спостерігається помітне уповільнення роботи підприємств та організацій щодо набуття прав інтелектуальної власності та використання об'єктів права інтелектуальної власності. Зменшилася чисельність винахідників та кількість поданих заявок, менш активно здійснюється практичне використання винаходів, корисних моделей та промислових зразків у різній сфері економіки. Використання раціоналізаторських пропозицій також має тенденцію до уповільнення.

Таким чином, інновації, будучи фактором економічного розвитку, виступають передусім як особлива форма реалізації підприємницької активності. Важливо розібратись яким чином максимально скористатись перевагами нових і потенційно проривних технологій, водночас зводячи до мінімуму їх ризик.

Список літератури:1. *Patrice Flichy*, Understanding Technological Innovation: A Socio-technical Approach, Edward Elgar, 2007, 195 2. *Olga Savchenko, Roman Poberezhnyi* /European experience and Ukrainian realities in the policy of financial support entrepreneurial sector. – JEM, Vol 30(04)2017, pp 117-141